Nr. 43. 1930.

GAZETA URZĘDOWA

POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie 3 złote. — Cena pojedynczego numeru 30 groszy.
Cena ogłoszeń: jednołamowy wiersz m/m 20 gr. — Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. pow. pokój 36.
Redaktor: Franciszek Bąk st. insp. Wydz. Pow., tel. 148, 149, 2619.

KATOWICE, sobota, dnia 25 października 1930 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

ROZPORZĄDZENIE
Ministra Rolonictwa

z dnia 19 września 1930 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 29 stycznia 1929 roku o urzędowem badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju.

Na podstawie art. 21 punkty d), e), f) i art. 41 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 361) zarządza się co następuje:

§ 1, W rozporządzeniu Ministra Rolnictwa z dnia 29 stycznia 1929 r., wydanem w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o urzędowem badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 305) wprowadza się następującą zmianę:

W załączniku Nr. 16 do tego rozporządzenia w punkcie 4 po ustępie pierwszym dodaje się nowy ustęp o następującej treści:

„Minister Rolnictwa może zezwolić na zastosowanie peklowania (solenia) do mięsa, tkanki tłuszczowej i narządów uznanych za warunkowo zdatne z powodu wągrów (cysticercus cellulosae) w tych rzeźniach, które są zaopatrzone w urządzenia zabezpieczające należyte przeprowadzenie tego zabiegu".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa:
(—) Leon J. Połczyński.

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) Sławoj Składkowski.

(Przedruk z Dziennika Ustaw Rz. Pol. Nr. 70, z dnia 14 października 1930 r.)

ROZPORZĄDZENIE
Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 3 października 1930 r.

w sprawie przyznania prawa do zasiłków częściowo zatrudnionym robotnikom zakładów pracy: huta „Laura" w Siemianowicach, huta „Bismarck i Falva" w Wielkich Hajdukach, huta „Hubertus" w Łagiewnikach, huta „Marta" w Katowicach, huta „Baildon" w Katowicach, huta „Królewska w Królewskiej Hucie, „Rybnicka Fabryka Maszyn w Rybniku, „Fitznerowska Fabryka Śrub i Nitów" w Siemianowicach, Śląskie Kopalnie i Cynkownie Sp. Akc. — Walcownia cynku i tartak „Silesia", kopalnia „Godulla" w Chebziu.

Na podstawie art. 3-go ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 650) na wniosek Zarządu Głównego Funduszu bezrobocia zarządzam co następuje:

§ 1. Przyznaje się w okresie od dnia 1 do 31 października 1930 r. prawo do zasiłków tym częściowo zatrudnionym robotnikom zakładów pracy:

1) huta „Laura" w Siemianowicach,

2) huta „Bismarck i Falva" w Wielkich Hajdukach,

3) huta „Hubertus" w Łagiewnikach,

4) huta „Marta" w Katowicach,

5) huta „Baildon" w Katowicach,

6) huta „Królewska" w Królewskiej Hucie,

7) „Rybnicka Fabryka Maszyn" w Rybniku,

8) „Fitznerowska Fabryka Śrub i Nitów" w Siemianowicach,

9) Śląskie Kopalnie i Cynkownie Sp. Akcyjna" — Walcownia cynku i tartak „Silesia",

10) kopalnia „Godulla" w Chebziu,

których zarobek tygodniowy nie przekracza z powodu ograniczenia produkcji pełnego umówionego zarobku za 1, bądź 2 dni pracy.

Wysokość zasiłku dla tej kategorji robotników określi, stosownie do ustępu 2-go art. 3-go ustawy z dnia 18 lipca 1924 r., Zarząd Główny Funduszu Bezrobocia.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
(—) A. Prystor.

(Przedruk z Dziennika Ustaw Rz. Pol. Nr. 70, z dnia 14 października 1930 r.)

ROZPORZĄDZENIE
Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 3 października 1930 r.

w sprawie przyznania prawa do zasiłków częściowo zatrudnionym robotnikom zakładów pracy: „Śląskie Kopalnie i Cynkownie Sp. Akcyjna" Kopalnia Kruszcu i Płócznia „Cecylja", „W. Fitzner" Sp. Akcyjna" Fabryka Kotłów w Siemianowicach, Sp. Akc. „Ferrum" w Katowicach II.

Na podstawie art. 3-go ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 650) na wniosek Zarządu Głównego Funduszu Bezrobocia zarządzam co następuje:

§ 1. Przyznaje się w okresie od dnia 1 do 31 października 1930 r. prawo do zasiłków tym częściowo zatrudnionym robotnikom zakładów pracy:

1) Śląskie Kopalnie i Cynkownie Sp. Akc. — Kopalnia Kruszcu i Płócznia „Cecylja".

2) „W. Fitzner" Sp. Akc. Fabryka Kotłów w Siemianowicach.

3) Sp. Akc. „Ferrum" w Katowicach II,

których zarobek tygodniowy nie przekracza z powodu ograniczenia produkcji pełnego umówionego zarobku za 1, bądź 2, bądź 3 dni pracy.

Wysokość zasiłku dla tej kategorji robotników określi, stosownie do ustępu 2-go art. 3-go ustawy z dnia 18 lipca 1924 r., Zarząd Główny Funduszu Bezrobocia.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
A. Prystor.

(Przedruk z Dziennika Ustaw Rz. Pol. Nr. 70, z dnia 14 października 1930 r.)

ROZPORZĄDZENIE
Ministra Poczt i Telegrafów

z dnia 27 września 1930 r.

w sprawie rozszerzenia granic kwot przekazów pocztowych i telegraficznych, doręczanych z pieniędzmi odbiorcom do domu.

Na podstawie art. 17 ustawy z dnia 5 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie (Dz. Ust. R. P. Nr. 58, poz. 584), oraz art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1927 r. w sprawie ustanowienia urzędu Ministra Poczt i Telegrafów (Dz. U. R. P. Nr. 5, poz. 26) zarządzam, co następuje:

§ 1. Rozszerza się granice kwot przekazów pocztowych i telegraficznych, doręczanych z pieniędzmi odbiorcom do domu, do 2.000 zł na jeden przekaz.

§ 2. Uznaniu poszczególnych Dyrekcyj Poczt i Telegrafów pozostawia się ustalenie wysokości kwot przekazów pocztowych i telegraficznych, doręczanych odbiorcom do domu w granicach 2000 zł w miejscowym okręgu doręczeń i w granicach do 200 zł w okręgu listonosza wiejskiego, zależnie od miejscowych warunków bezpieczeństwa.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Poczt i Telegrafów:
(—) Boerner.

(Przedruk z Monitora Polskiego Nr. 240 z dnia 16 października 1930 r.)

ROZPORZĄDZENIE
Ministra Pracy i Opieki Społecznej
z dnia 13 czerwca 1930 r.

o rejestracji, kontroli i udzielaniu świadczeń z powodu braku pracy pozostającym bez pracy pracownikom umysłowym.

Ciąg dalszy z N-ru 37)

§ 19. Jeżeli zaświadczenie pracodawcy o ustaniu zatrudnienia zawiera dane, któreby mogły spowodować odmowę świadczeń, albo też ich wstrzymanie z powodów wymienionych w art. 50 p. 1, 2 i 4, winna kasa chorych poinformować zgłaszającego roszczenie o podanych w zaświadczeniu okolicznościach, które mogą uzasadniać odmowę lub wstrzymanie świadczeń.

W razie oświadczenia przez zgłaszającego roszczenie, iż zaświadczenie o ustaniu zatrudnienia zawiera dane nieprawdziwe, zobowiązana jest kasa chorych do przeprowadzenia odpowiednich dochodzeń dla ustalenia istotnego stanu rzeczy, posługując się w razie potrzeby pomocą władz państwowych lub komunalnych.

§ 20. Po przeprowadzeniu badań, wskazanych w §§ 13, 18 względnie 19 kasa chorych przesyła zgłoszone roszczenie wraz z załącznikami i sprawozdaniem w ciągu najwyżej dziesięciu dni od daty zgłoszenia właściwemu Zakładowi Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych.

O wypadkach przekroczenia powyższego terminu przez kasę, Zakład Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych zawiadamia okręgowy urząd ubezpieczeń.

§ 21. Zawarte w dostarczonych Zakładowi Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych zaświadczeniach pracodawcy o ustaniu zatrudnienia dane, dotyczące zgłoszenia pozostającego bez pracy, do ubezpieczenia lub opłacenia przez pracodawcę składek w wypadkach, kiedy zgłoszenie nie zostało uskutecznione we właściwym czasie (art. 112 ust. 1) oraz dane co do wysokości wynagrodzenia ubezpieczonego, stanowią dla Zakładu podstawę do oceny uprawnień pozostającego bez pracy do świadczeń na wypadek braku pracy, o ile wynika z nich prawo do świadczeń.

Jeżeli z przedstawionego zaświadczenia o ustaniu ostatniego zatrudnienia nie wynikałoby prawo do świadczeń, ze względu na nieprzybycie wymaganego okresu wyczekiwania (art. 16), winien zgłaszający roszczenie dołączyć posiadane ewentualnie zaświadczenia o ustaniu zatrudnienia poprzednio wykonywanego dla udowodnienia, iż przebył on 6 miesięcy składkowych w ciągu ostatniego roku, licząc wstecz od dnia utraty zajęcia. Wymienione okresy 6-ciu miesięcy i roku, należy obliczać zgodnie z postanowieniami art. 16 ust. 2, 3 i 4.

W razie, jeśli pozostający bez pracy nie może przedstawić zaświadczeń z poprzedniej pracy, o których mowa w ustępie poprzednim, lub jeśli istnieje sprzeczność pomiędzy danemi, zawartemi w przedstawionych zaświadczeniach a danemi, przedstawionemi przez zgłaszającego roszczenie lub przez kasę chorych w sprawozdaniu (§ 20), winna decyzja Zakładu zapaść na podstawie wszystkich danych, dotyczących przebiegu ubezpieczenia zgłaszającego roszczenie, posiadanych przez Zakład.

Jeśli pracodawca poda w zaświadczeniu o ustaniu zatrudnienia dane, niezgodne z rzeczywistym stanem rzeczy, występuje Zakład do powiatowej władzy administracji ogólnej z wnioskiem o zastosowanie postanowień karnych, przewidzianych w art. 134.

§ 22. Zakład Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych rozstrzyga co do zgłoszonego roszczenia i przesyła kasie chorych decyzję z ewentualnem upoważnieniem kasy do uskutecznienia należnych wypłat zasiłku za pełne miesiące pozostawania bez pracy (art. 47 ust. 2), względnie ze wskazaniem miejsca i sposobu wypłaty, o ile do wypłaty kasa chorych nie została upoważniona, zawiadamiając jednocześnie pozostającego bez pracy o przesłaniu kasie chorych decyzji.

W razie upoważnienia kasy chorych do wypłaty zasiłku Zakład obowiązany jest postawić do dyspozycji kasy odpowiednie fundusze.

Decyzję Zakładu Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych, która winna wskazywać początek i koniec prawa do świadczeń, wyszczególnienie i obliczenie przyznanych świadczeń względnie powody ich odmowy, wstrzymania lub utraty, oraz pouczenia o środkach prawnych, przesyła kasa chorych pozostającemu bez pracy, zawiadamiając go w razie przyznania świadczeń o terminie i miejscu wypłaty zasiłku przez kasę chorych względnie o innym sposobie wypłaty ustanowionym przez Zakład Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych.

§ 23. Jeżeli zgłaszający roszczenie o zasiłek dla utrzymujących rodzinę nie przedłoży przy zgłoszeniu roszczeń wszystkich lub niektórych dokumentów z pośród wymienionych w § 15, Zakład Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych przyznaje świadczenia tylko do wysokości, wynikającej z danych, zawartych w zgłoszeniu roszczenia. Uzupełnienie świadczeń następuje, o ile dokumenty, stwierdzające uprawnienia do zakwestjonowanego zasiłku zostaną złożone w kasie chorych w ciągu sześciu miesięcy od dnia doręczenia pozostającemu bez pracy decyzji Zakładu Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych, powziętej w sprawie roszczenia o te świadczenia.

(dalszy ciąg nastąpi)

(Przedruk z Dziennika Ustaw Rzeczpl. Polskiej Nr. 54 z dnia 1 sierpnia 1930 r.)

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 29 stycznia 1929 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o urzędowem badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju.

(Ciąg dalszy z N-ru 37)

§ 4.

Przy badaniu koni (badanie koni nie należy do zakresu działania oglądaczy) lekarz weterynaryjny winien postępować w sposób i w kolejności, jak przy badaniu bydła rogatego (§ 3) zwracając jednakże szczególną uwagę na nosaciznę, posocznicę i ropnicę.

Głowę należy przepiłować w kierunku podłużnym obok linji środkowej, wyjąć przegrodę nosową, zbadać szczegółowo pod względem nosacizny błony śluzowe jamy nosowej, krtani i tchawicy, jak również gruczoły podszczękowe, płuca, śledzionę, nerki i skórę.

Szczególną uwagę zwracać należy na zmiany, wskazujące na posocznicę lub ropnicę, zwłaszcza u koni, poddanych ubojowi z konieczności, oraz na zapalenie płuc, cuchnące rany kopyt, kości i stawów, jak również na złośliwe nowotwory (czarne mięsaki, zwłaszcza u siwków) i ropne ogniska w różnych narządach przy zołzach.

Zbędne jest wykonywanie u koni nacięć mięśni głowy co do wągrzycy i wątroby co do motylicy.

§ 5.

U cieląt bada się naprzód ośrodek, następnie inne narządy i części.

U cieląt poniżej sześciu tygodni jest zbędne badanie co do wągrów i motylicy, a także badanie nerek, o ile w toku badania nie zajdzie tego potrzeba.

Natomiast przy badaniu cieląt należy zwracać szczególną uwagę na:

1) zmiany pępowiny oraz stawów napiąstkowych i skokowych, które podlegają częstym schorzeniom, połączonym z posocznicą lub ropnicą;

2) zmiany w jelitach, wzbudzające podejrzenie o zapalenie jelit, biegunkę lub błonicę, połączoną zwykle z posocznicą lub ropnicą;

3) wybroczyny lub naloty na otrzewnej i błonie piersiowej, wskazujące na posocznicę lub ropnicę;

4) nadmuchanie, na co wskazują pęcherzyki powietrzne w tkance łącznej między mięśniami, szeleszczące przy dotyku, zwłaszcza na pośladkach i w słabiźnie, jak również pęcherzyki powietrza w tkance międzyzrazikowej płuc;

5) niedojrzałość (niedostateczny rozwój).

§ 6.

U świń bada się głowę razem z mięsem. Nacinanie wątroby celem zbadania co do motylicy jest zbędne.

1) Po wyjęciu sadła należy przeprowadzić szczegółowe badanie widocznych mięśni co do wągrów i złogów wapiennych w szczególności mięśni brzusznych, lędźwiowych, karku, międzyżebrowych oraz mięśni przepony, krtani, serca, języka. Należy w każdym wypadku naciąć mięśnie karku, w razie zaś podejrzenia również wszystkie wyżej wymienione i inne mięśnie;

2) gruczoły chłonne gardła i szyi należy w każdym wypadku przeciąć, zwracając uwagę na ogniska gruźlicze i wąglikowe;

3) przy badaniu płuc, osierdzia, opłucnej i otrzewnej należy zwracać szczególną uwagę na wybroczyny, zrosty, szaro-czerwone niekiedy cuchnące zserowaciałe ogniska, wskazujące na zarazę lub na pomór świń;

4) zlepienia i zrosty narządów jamy brzusznej, wybroczyny na otrzewnej i zewnętrznej błonie narządów jamy brzusznej, jak również owrzodzenia błon śluzowych przewodu pokarmowego, zwłaszcza jelita grubego, wskazują na pomór świń;

5) gruczoły chłonne krezki należy w każdym wypadku ponacinać, zwracając uwagę na ogniska gruźlicze, jak również na obrzmienie i zaczerwienienie gruczołów chłonnych, wskazujące na różycę, pomór i inne ostre choroby przewodu pokarmowego;

6) nerki należy w każdym wypadku dokładnie zbadać, zwracając uwagę na ich powiększenie a także zmętnienie, wskazujące na różycę, przedewszystkiem zaś należy zwracać szczególną uwagę na kropkowate, niekiedy tylko pojedyńcze i w bardzo nieznacznym stopniu występujące wybroczyny, które wskazują na pomór lub zarazę świń;

7) przy badaniu mięsa należy zwracać uwagę na strupy lub ranki na skórze, którd nieraz wskazują na istnienie posokowatych ognisk pod skórą lub w mięsie, powstałych wskutek obrażeń mechanicznych. Wszystkie dla oka widoczne gruczoły chłonne w jamie piersiowej i brzusznej należy dokładnie zbadać i w razie podejrzenia przeciąć, zwracając uwagę na ich powiększenie, zmętnienie i zaczerwienienie, wzbudzające podejrzenie o zarazę lub pomór świń. Przy badaniu skóry należy zwracać baczną uwagę na zaczerwienienie i kropkowate wybroczyny, wskazujące ua różycę, względnie pomór i zarazę świń;

8) u knurów, wnętrów i późno wytrzebionych wieprzów należy uważać na zapach płciowy, u świń pochodzących z obszarów nadmorskich (karmio-

nych rybami) na zapach rybny lub tranowy. W razie podejrzenia należy przeprowadziż próbę gotowania luz smażenia i w razie potrzeby powtórzyć ją w dniu następnym;

9) badanie co do włośni należy wykonać według przepisów załącznika Nr. 6

§ 7.

Badanie owiec i kóz wykonywa się w zasadzie w sposób, wskaz ny przy badaniu bydła rogatego (§ 3), przytem:

1) zbędne jest szczegółowe badanie co do wągrów, wykrawanie języka, przecinanie serca, nacinanie gruczołów chłonnych głowy, gruczołów płuc, o ile w toku badania nie zajdzie potrzeba dokładniejszego rozpoznania;

2) szczególną uwagę należy zwracać na cewy Mieschera, pasorzyty w nosie, mózgu, płucach, wątrobie oraz na ogniska ropne, wodnicę, wychudzenie, żółtaczkę. Przepisanych przy badaniu bydła rogatego nacięć wątroby w żadnym wypadku nie wolno zaniechać;

3) u capów, rzadziej u baranów, należy stwierdzić, czy mięso lub narządy nie posiadają zapachu płciowego, o ile zaś to zachodzi, należy wykonać próbę gotowania lub smażenia, którą w razie potrzeby należy powtórzyć w dniu następnym.

§ 8.

Szczególnie dokładnego badania wymagają zwierzęta wszystkich gatunków, zabite wskutek nieszczęśliwego wypadku lub z obawy, że zwierzę przed przybyciem lekarza weterynaryjnego lub oglądacza mogłoby paść albo, że mięso zwierzęcia wskutek pogorszenia się jego stanu zdrowia mogłoby znacznie stracić na wartości, wreszcie takie zwierzęta, które zostały z nieznanych powodów zabite bez uprzedniego badania, jak również zwierzęta, na których już po śmierci naturalnej dokonano upozorowanego uboju.

(dalszy ciąg nastąpi).

(Przedruk z Dziennika Ustaw R. P. Nr. 32 z dnia 17 maja 1929 r.

Obwieszczenia urzędowe.

OBWIESZCZENIE
Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 13 października 1930 r.

w sprawie składu Wyższego Sądu Rozjemczego dla spraw górnośląskich bractw górniczych.

Na podstawie § 76 pruskiej ustawy o bractwach górniczych w brzmieniu obwieszczenia pruskiego Ministra Handlu i Przemysłu z dnia 17 czerwca 1912 r. (Zbiór ustaw pruskich str. 137) podaję do wiadomości, co następuje:

Zgodnie z postanowieniami §§ 83 i 72 pruskiej ustawy o bractwach górniczych w brzmieniu obwieszczenia pruskiego Ministra Handlu i Przemysłu z dnia 17 czerwca 1912 roku (Zbiór ustaw pruskich str 137) zostali mianowani:

1) Przewodniczącym Wyższego Sądu Rozjemczego dla Spraw górnośląskich bractw górniczych z siedzibą w Warszawie:

Dr. Stanisław Ottman, radca ministerjalny w Ministerstwie Przemysłu i Handlu w Warszawie, ul. Elektoralna 2;

2) Zastępcą Przewodniczącego:

Władysław Paprocki, radca ministerjalny w Ministerstwie Przemysłu i Handlu w Warszawie, ul. Elektoralna 2;

3) Członkami:

Jan Handzel, sędzia Sądu Apelacyjnego w Katowicach,

Dr. Józef Chlebik, Sędzia Sądu Apelacyjnego w Katowicach,

Walenty Olearczyk, Dyrektor Wyższego Urzędu Ubezpieczeń w Mysłowicach,

Inż. Eugenjusz Górkiewicz, Dyrektor Spółki „Polskie Kopalnie Skarbowe na Górnym Śląsku" w Królewskiej Hucie;

4) Zastępcami Członków:

Benedykt Wagner, Sędzia Sądu Okręgowego w Katowicach,

Wiktor Urbanowicz, Referendarz Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego w Katowicach,

Inż. Marjan Czechowski, Dyrektor Kopalni Wolfgang w Rudzie;

5) Ławnikami z pośród zastępców posiadaczy zakładów:

Inż. górn. Bolesław Leonard, Dyrektor Kopalni w Radzionkowie,

Inż. górn. Antoni Rowiński, Dyrektor Kopalni w Knurowie,

Inż. górn. Karol Knoll, Dyrektor Kopalni Hrabina Laura,

Inż. górn. Paweł Fuchs, Dyrektor Kopalni Emma,

Inż. górn. Włodzimierz Piątkowski, Dyrektor Kopalni Eminencja,

Inż. górn. Jerzy Fryda, Dyrektor Kopalni Mysłowice;

6) Ławnikami z pośród zastępców członków bractw górniczych:

Starszy bracki Franciszek Szreter, Szarlej, ul. Kościuszki 13,

Starszy bracki Ignacy Hejok, Kopalnia Emma. pow. Rybnicki, ul. Mielęckiego 64,

Starszy bracki Tomasz Anioł, Brzeziny Śl., ul. Kopernika 11,

Starszy bracki Leopold Jaszek, Rydułtowy, pow. Rybnicki, kolonja kop. Leo 10,

Starszy bracki Franciszek Golak, Kopalnia Wolfgang,

Starszy bracki Jan Nawroth, Murcki.

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) E. Kwiatkowski.

(Przedruk z Monitora Polskiego Nr. 239 z dnia 15 października 1930 r.

ŚLĄSKI URZĄD WOJEWÓDZKI
L. ZP. 1032/24.

Dot.: koncesja osobista na prowadzenie apteki w Bielszowicach, pow. Katowickiego.

Katowice, dnia 30 września 1930 r.

Na mocy paragr. 2 Instrukcji wydanej dla Naczelnych Prezesów Rejencyjnych z dnia 21 grudnia 1825 r. nadaję Panu aptekarzowi Franciszkowi Wiśniokiemu, aprobowanemu dnia 14 listopada 1900 r.

osobistą koncesję

na prowadzenie apteki publicznej w Bielszowicach, powiatu Katowickiego.

Wyżej wymieniony obowiązuje się przestrzegać ściśle wszelkich już istniejących i w przyszłości wydać się mających przepisów aptekarskich Rzeczypospolitej Polskiej.

W szczególności nie wolno mu w razie rezygnacji z powyższej koncesji wyznaczyć swego następcy w myśl rozporządzenia z dnia 30 czerwca 1894 r.

Wojewoda:
w z.
(—) Żurawski
Wicewojewoda.

Ogłoszono.

Katowice, dnia 11 października 1930 r.

Starosta
w z.
(—) Dr. Gawlas.

STAROSTWO KATOWICE d. 11. X. 1930 r.
L. O—5437|1.

Dot.: uznanie ochotniczej straży pożarnej w Kłodnicy.

Odebranie Ochotniczej Straży Pożarnej w Kłodnicy nastąpiło w dniu 2 października 1930 r. przez powiatowego ogniomistrza.

Wobec powyższego przyznaję Ochotniczej Straży Pożarnej w Kłodnicy członkowstwo organów policji krajowej po myśli par. 113 ustępu 3 kodeksu karnego.

Starosta
w z.
(—) Dr. Gawlas.

STAROSTWO KATOWICE d. 13. X. 1930 r.
L. G. 5452.

Dot.: Zakłady Hohenlohego — urządzenie i uruchomienie brykietowni z pyłu cynkowego na hucie cynkowej „Hohenlohe" w Wełnowcu.

OBWIESZCZENIE

Zakłady Hohenlohego w Wełnowcu wniosły prośbę o udzielenie konsensu na urządzenie i uruchomienie brykietowni z pyłu cynkowego na hucie cynkowej „Hohenlohe" w Wełnowcu.

W myśl. paragr. 25 ordynacji przemysłowej i odnośnych przepisów wykonawczych z dnia 1-go maja 1904 roku (H. M. Bl. Nr. 123) podaję powyższe do wiadomości z tem, że ewentualne sprzeciwy należy wnosić do tut. Starostwa względnie Urzędu Okręgowego w Wełnowcu, ustnie do protokółu, lub pisemnie, w czasie 14-to dniowym, licząc od dnia ukazania się obwieszczenia w „Gazecie Urzędowej" Powiatu Katowickiego.

Pisemne sprzeciwy należy wnosić w dwóch wygotowaniach. Plany rysunku i opisy dotyczące uruchomienia brykietowni leżą do wglądu publicznego w Urzędzie Okręgowym w Wełnowcu.

Sprzeciwy wniesione po terminie wyżej wyznaczonym uwzględnione nie będą.

Starosta
w z.
(—) Richter.

GMINA SUMINA dn. 9. X. 1930 r.
L. dz. 879/30.

Gmina Sumina kupi sikawkę używaną w dobrym stanie utrzymaną. Zgłoszenia z podaniem ceny skierować do Zarządu Gminnego w Suminie, powiat Rybnik.

Naczelnik gminy:
(—) Skupień.

Druk. J. Eichhorn, Katowice.